

ת"פ 34876/10/14 - מדינת ישראל נגד מ מ

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 34876-10-14 מדינת ישראל נ' (עציר) 6 מאי 2015

בפני כב' השופטת נאוה בכור
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מ מ (עציר)

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אריאל אודרברג

הנאשם - הובא - וע"י ב"כ עו"ד איהב עבדל חי

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בכתבי אישום מתוקנים כדלקמן-

בת"פ 34876-10-14 (שבכותרת)- בעבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק") (**2 אישומים**); תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק; חבלה במזיד ברכב לפי סעיף 413 לחוק, והפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק, על פי המפורט בו.

בת"פ 40559-12-12 (המצורף) - בעבירות גניבה לפי סעיף 384 לחוק (**5 אישומים**); ניסיון הונאה בכרטיס חיוב לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו-1986 + סעיף 25 לחוק (**2 אישומים**); החזקת נכס חשוד כגנוב לפי סעיף 413 לחוק.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב האישום המתוקן ויורשע בגינו, וכן יצרף את ת"פ 40559-12-12 (שלום כ"ס) יודה בכתב האישום המתוקן בו ויורשע בגינו, ויפנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר.

לעניין העונש- עתרו הצדדים במשותף ל-10 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו, **16.10.14** לצד מע"ת, קנס, ופיצוי למתלוננים בתיק המצורף.

3. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם מיום **25.3.15** עולה כי ..., שהתגורר ב... טרם מעצרו עם אמו ושני אחיו. לדבריו עבד במשך 3 שנים בחברת "אייס" כשליח (לא הוצגו אישורים). אובחן כחולה

בסכרת ונדרש להזרקת אינסולין כשלוש פעמים ביום. כיום עצור עד תום ההליכים.

הנאשם הינו הבכור משפחת מוצאו, המונה אם ושלושה אחרים בגילאי 21-27. אביו נפטר לפני כשבע שנים עקב סיבוכים של מחלת הסכרת, ואמו עקרת בית.

אחיו הצעיר אינו משולב במסגרת תעסוקתית, ואח נוסף הינו בעליה של חברת כוח אדם.

סיים 9 שנות לימוד, ועזב את הלימודים על רקע בקשת בני המשפחה להשתלב במעגל העבודה ולסייע בכלכלת הבית.

לאור האמור, השתלב בעבודת פחחות במוסך במשך 6 שנים, לא באופן מסודר, ולאחר שנסגר- השתלב בעבודה בחברת "אייס".

בעקבות קשייו להתמודד עם אובדן אביו - החל לצרוך חשיש באופן יומיומי, והפסיק לאחר 5 שנים באופן עצמאי כשהבין השפעתו על מצבו הבריאותי.

שלל תסמונות גמילה או קשיים עקב הפסקת השימוש, כמו גם את הצורך בסיוע מקצועי שילווה תהליך זה.

מעיון בגיליון רישומו הפלילי עולה כי נדון **ביולי 2014** לעונשים הרתעתיים בגין שימוש והחזקה של סמים שלא לצריכה עצמית מאוגוסט 2012, ותלויים נגדו 8 תיקי מב"ד מתוכם ב-7 הוגשו כתבי אישום של עבירות גניבה משנים 2010-2011 (נשוא התיק המצורף-נ.ב.). ייחס את התנהגותו פורצת הגבולות לתקופה בה התקשה להתמודד עם אובדן האב וצרך סמים.

תיאר את השינוי שערך בחייו בשנתיים שקדמו למעצרו, ובתוך כך התמקדותו בתחום התעסוקתי בחייו וסיוע בפרנסת משפחתו.

במסגרת תסקיר המעצר, בנובמבר 2014, התרשם השירות כי קיים סיכון להמשך התנהגות פורצת גבול, אולם לאור העובדה כי מדובר במעצר ראשון ממושך בחייו - סבר השירות כי ניתן לצמצם את רמת הסיכון בחלופת מעצר מרוחקת גאוגרפית, פיקוח, אזוק וטיפול.

בהעדר חלופה מתאימה- לא המליץ השירות על שחרור.

השיחה של הנאשם עם השירות נשאה אופי קונקרטי ומצומצם. ניכר כי הוא מתקשה לשתף את השירות באופן גלוי ופתוח בקורותיו, ומוסר מידע מגמתי. השירות התרשם כי הדגשתו את חלקי אישיותו ותפקודו הנתפסים בעיניו כנורמטיביים, בעיקר בתחום הפרנסה, מסייעים לו לטשטש את הבעייתיות הקיימת בהתנהגותו. בשיחה עמו נראה כי הוא מתקשה לבחון לעומק את בחירותיו והתנהגותו, וממוקד ברצונו לסיים את ההליך המשפטי ולשוב לחיק משפחתו המערך התעסוקתי.

בהתייחסותו לעבירה הנוכחית- שיתף כי בתקופה עובר למעצר חווה לחץ ומשבר סביב הרעה במצבו הפיזי, התקשה להכיל רגשותיו, כאשר אמו מיאנה להסכים לבקשתו לקבל כסף כיוון שחששה כי בכוונתו לקנות סמים.

לדבריו התפרץ וצעק עליה, אולם שלל אלימות פיזית מצדו. לדבריו מדובר באירוע בודד שלא אפיין את התנהגותו בדרך כלל, וכי אינו תופס עצמו כאדם אלים.

הוא שב והביע תחושת אשם וחרטה כי פגע באמו, ולא הצליח להתמודד באופן המקדם את מצבו הבריאותי. לדבריו - אמו חששה כי יפגע בעצמו, על כן התלוננה במשטרה, וכי כשהגיע לביתו חרף הוראת קצין המשטרה על מנת לקחת בגדים, דחף את אמו כשניסתה למנוע יציאתו מהבית.

לגבי הפגיעה ברכב דודו- ציין כי עשה זאת בשעת כעס, וחש חרטה על שפעל באופן זה.

גם כיום אינו רואה כל צורך בסיוע טיפולי חיצוני וכי חווית המעצר לראשונה בחייו והריחוק ממשפחתו והמחירים הנלווים לכך מהווים עבורו גורם מרתיע ומציב גבולות בעתיד.

הביע קושי רגשי ופיזי להמשיך ולשהות בין כתלי הכלא, ציין כי הטיפול התרופתי אינו ניתן לו במועד קבוע, תפריט המזון אינו מותאם למצבו, ועל כן בריאותו נפגעה.

בשיחה טלפונית עם אמו- המתלוננת- הביעה דאגה רבה למצבו של הנאשם ורצון כי ישוב להתגורר בביתה. תארה מערכת יחסים קרובה עמו, והיותו דמות משמעותית ואחראית במערך המשפחתי, הן בסיוע הכלכלי לפרנסת הבית והן בהיותו מודל מחנך עבור אחיו.

ציינה כי אין מדובר באדם אלים, וכי התנהגותו באירוע חריגה להתנהלות המאופקת והשקטה.

לדבריה לא חששה כי יפגע בה אלא בעצמו, ולכן פנתה לגורמי אכיפת החוק. סברה כי מדובר בהתנהגות בהשפעת סמים, אולם הבינה בדיעבד כי לא נטל את הטיפול התרופתי באותו היום.

לו היה חשש ממשי מצידה כי שב וצרך סמים- הייתה פועלת ביד נוקשה לשלבו בטיפול.

על גורמי הסיכוי לשיקום- נמנים היותו בחור צעיר, שזהו לו מעצר ראשון ממושך, המחירים הפיזיים, הרגשיים והבריאותיים הנלווים למעצר שיש בהם כדי להרתיעו בעתיד, הצהרותיו בדבר רצונו להתנהל באופן תקין בעתיד, היותו מחויב לתפקידיו המשפחתיים, אם כי האחריות אינה מותאמת ליכולותיו, ונראה כי צבר תסכולים על רקע זה אותם נמנע מלבטא באופן ישיר ומקדם עם אמו.

על גורמי הסיכון נמנים- קשייו בהפעלת שיקול דעת במצבי משבר כשמופעל עליו לחץ חיצוני כגון: קושי כלכלי, דפוסי התנהגות ילדותיים ואימפולסיביים, קשייו לעמוד במצבי פיתוי וסיכון לרבות בתחום הסמים, עברו הפלילי, ספק בדבר קשריו החברתיים עם חברה שולית, ועמדותיו השוללות כל נזקקות טיפולית.

לאור האמור, לא בא השירות בהמלצה טיפולית בעניינו.

4. ב"כ המאשימה טענה לעונש כי הנאשם יליד 1986, שזהו מעצרו ומאסרו הראשון, בעל הרשעה אחת קודמת שאינה ממן העניין, ובגינה נדון למאסר מותנה.

למרות שהתסקיר לא בא בהמלצה טיפולית, מדובר בבחור צעיר שכתבי האישום תוקנו לקולא בעניינו, לא נפתחו נגדו תיקים נוספים, וברצונו "לנקות שולחן".

לגבי הרכיבים הכספיים- הכספים לא הוחזרו למתלוננים, למעט האישום הראשון בתיק המצורף, בו נתפס בכף.

לאור האמור בימ"ש מתבקש לכבד את ההסדר בהיותו ראוי ומאוזן.

ב"כ הנאשם ציין בטיעונו כי הנאשם צעיר, רווק, אביו נפטר בגיל צעיר ועל כן עול פרנסת המשפחה נפלה על כתפיו.

סובל ממחלת סכרת ומטופל בקביעות, ועל כן עובד לעיתים באופן חלקי, לא תמיד יכול לעבוד שעות מלאות באופן הפוגע לכשעצמו בפרנסת הבית וביכולת ההשתכרות שלו.

הנאשם הודה בשני תיקים, חסך זמן שיפוט יקר, וכתבי האישום תוקנו בעניינו לקולא.

בעברו הרשעה אחת שאינה רלוונטית לעניינו.

מהתסקיר עולה כי גם אמו של הנאשם מבקשת להחזירו לבית בהקדם האפשרי, סומכת עליו, נעזרת בו, ולדבריה לא חששה כי יפגע בה אלא כי יפגע בעצמו ולכן פנתה לרשויות האכיפה בתיק האלמ"ב.

הגם שלא הייתה המלצה טיפולית כלשהי בתסקיר, נשקלו בו עובדת היות זה מעצרו הראשון, והמחירים הפיזיים, הרגשיים, והבריאותיים הנובעים ממעצר זה.

לגבי פיצוי וקנס- מדובר במשפחה קשת יום, ללא יכולת כספית. לנאשם שני אחים שאינם עובדים והאם לא עובדת בשל מחלה המגבילה אותה.

לאור האמור, אין למשפחה אמצעים כלכליים ובימ"ש מתבקש למתן את הרכיבים הכספיים.

התיק נפתח רק בשנת 2012 ועל כן לא הייתה אפשרות להחזיר חלק מהדברים שנגנבו.

לדברי הנאשם- הוא לא מקבל את האינסולין באופן סדיר במעצר, התרופה מעוכבת ולא ניתנה לו בזמן.

כמו כן ישנה הפקדה של ₪ 1,000 בתיק המצורף שקיזזה מתבקש לטובת הקנס או הפיצוי.

לאור האמור, מתבקש בימ"ש לכבד את הסדר הטיעון, ולהקל ברכיבים הכספיים.

הנאשם הוסיף טענות בדבר תנאי המעצר הקשים מהם הוא סובל כיום.

לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים בתיק זה, ולטיעוני הצדדים, מצאתי כי יש לכבד את הסדר הטיעון בעניינו של הנאשם.

במעשיו פגע הנאשם בערכים שעניינם שמירה על שלמות גופו וחיייו של הפרט, זכותו לשלוות נפש, לא כל שכן במסגרת התא המשפחתי, והזכות לשמירה על קניינו ורכושו של הפרט.

בנוסף, פגע הנאשם בערך כיבוד צווים והחלטות שיפוטיות, שמירה על שלטון החוק, והסדר הציבורי.

בחינת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות (סעיף 40ט(א) לחוק) מעלה כי עבירות האלימות בתיק זה בוצעו ביום **15.10.14** על רקע ויכוח בין הנאשם לאמו, במהלכו נטל סכין מטבח ואיים עליה כי אם תתקשר למשטרה - יחתוך עצמו, ואף שרט עצמו עם הסכין בזרועו.

למחרת היום, ולאחר שהוטלו על הנאשם תנאים מגבילים ע"י קצין משטרה, ובכלל זה איסור כניסה לבית המתלוננת יצירת קשר עמה ומעצר בית מלא אצל אחר, הגיע הנאשם לבית אמו והחליף בגדיו.

בדרכו החוצה-דחף את המתלוננת ואמר לה "**אני אראה לך מה אעשה לג'יפ של אח שלך**", יצא מהבית, נטל אבן והשליכה לעבר רכבה של דודתו, תוך שהוא גורם לו לנזק במכסה המנוע ובכנף ימין.

בנסיבות **האישום הראשון**, ביצע הנאשם את עבירת האיומים תוך מניפולציה רגשית וניצול ציני של רגשותיה של אמו, בכך שלא רק איים כי יפגע בעצמו, בעודו אוחז ב**נשק קב**, כי אם החל "מקיים" איומו בכך ש**שרט** עצמו באופן שיעיד על "רצינות" דבריו (**סעיף 40ט(א)(10) לחוק**).

בכך, מצויים מעשיו של הנאשם ברף העליון של עבירת האיומים.

בנסיבות **האישום השני**, לא זו בלבד שהנאשם הפר באופן בוטה הוראה חוקית התלויה ועומדת נגדו במסגרת המעצר, תוך שהוא רומס ברגל גסה את האמון שניתן בו ע"י המשטרה, אלא שלהפרה זו נלוו עבירות חמורות ונוספות שעניינן איום ומימוש בגרימת נזק לרכב, כאשר לא מן הנמנע כי כתוצאה מהשלכת האבן על הרכב- היה עלול להיגרם נזק חמור יותר, לא כל שכן מקום בו היו אנשים ברכב עצמו או בקרבתו (**סעיף 40ט(א)(3) ו-(4) לחוק**), ודחיפת אמו- מעשה שאף הוא יכול היה להיגמר בצורה חמורה יותר, תוך גרימת חבלות ופציעתה.

בכל הנוגע לעבירות הרכוש (**בת"פ 40559-12-12**)- עסקינן במקבץ אירועי גניבה במועדים שונים בעת שעבד בניקיון במכללת אריאל:

ביום **2.3.11** גנב הנאשם ארנקה של רות תם, ובו **₪ 170** במזומן וכרטיס חיוב, המשיך והכחיש את דבר הגניבה אף כשהטיחה בו את הדברים, ורק לאחר שעקבה אחריו- גילתה כי החביא את הגניבה בארון מתחת

לכיוור בשירותי המכללה, ולבסוף אף הודה בפניה והוציא את ארנקה מפח ירוק שעמד מחוץ לבניין המכללה.

ביום **23.2.11** גנב הנאשם את ארנקה של צופיה ויזל במכללה, ובו כרטיס חיוב ו-**200 ₪**, ובהמשך אף ניסה לרכוש מוצרים באמצעות כרטיס החיוב בחנות בתחנת דלק.

ביום **27.1.11** במכללה החזיק הנאשם ארנק שהכיל מסמכים וכרטיס חיוב מתוך תיק השייכים לשירה לוי, אשר נגנב ממנה קודם לכן. משנוכח הנאשם כי אינו מכיל כסף- השליך את הארנק לפח.

ביום **12.1.11** גנב הנאשם כסף בסכום של **2,390 ₪** מתוך תיק השייך למורן ארביב ורכש באמצעותו מוצרים שונים.

בין התאריכים **27.1-30.1.11** במשרד המזכירות במכללה גנב הנאשם **מחשב נייד** השייך לאגודת הסטודנטים, ומכר אותו לאחר תמורת **300 ₪**.

ביום **22.12.11** במכללה גנב הנאשם **טלפון סלולארי וכרטיס סים** השייכים לעדי לבקוביץ.

ביום **15.2.11** במינימרקט בטירה, ניסה הנאשם לרכוש מוצרים שונים באמצעות כרטיס חיוב ויזה לאומי גנוב, השייך ליאיר מזעקי, בסך כולל של **500 ₪**.

בנסיבות אלה ביצע הנאשם שרשרת של שבעה מעשי גניבה והונאה, במהלך שנה אחת, תוך שהוא מנצל לרעה את היותו עובד ניקיון במכללה, ואת גישתו לתיקי הסטודנטים והעובדים במקום (**סעיף 40ט(א)(11) לחוק**).

הנאשם גרם לנזק כספי רב, בסכום כולל של אלפי שקלים, ובכלל זה גניבת מחשב נייד, מכשיר טלפון נייד וכסף מזומן, ואף ניסה לבצע שתי עסקאות באמצעות כרטיסי חיוב גנובים- שלא צלחו (**סעיף 40ט(א)(4) לחוק**).

למותר לציין כי לו צלחו ניסיונותיו של הנאשם לבצע רכישות באמצעות כרטיסי החיוב הגנובים- כמו גם העובדה כי נתפס בכף באישום הראשון - היה הנזק הכספי צפוי להיות גדול פי כמה (**סעיף 40ט(א)(3) לחוק**).

בנוסף, הנאשם ביצע את המעשים תוך תכנון מוקדם, הואיל והיה עליו לחכות ל"שעת כושר" על מנת לבצע את זממו, באישום **הראשון**-אף טרח והחביא את השלל בארון בשירותי המכללה, ובאישום **הראשון והשלישי**- אף זרק את הארנק לפח מחוץ למכללה (**סעיף 40ט(א)(1) לחוק**).

לאור ריבוי המקרים, תדירותם וסמיכותם, היקף הגניבות והשימוש בכרטיסי החיוב, מצויים מעשיו של הנאשם ברף הבינוני של עבירות אלה.

בענייננו התוו הצדדים הסדר טיעון מוגמר ומוסכם אף לעניין העונש, שהגם שנוטה לקולא, עדיין מצוי במתחם הענישה, בשים לב לעובדה לפיה מדובר בהרשעת הנאשם בשני כתבי אישום המגוללים מקבץ אירועים נפרד, בעל מתחמים נפרדים, בהתאם **לסעיף 40יג(ב) לחוק**.

בחינת הנסיבות שאינן קשורות למעשי העבירה מעלה כי עבירות התיק המצורף בוצעו לפני כשלוש שנים (סעיף 40א(10) לחוק).

לנאשם הרשעה קודמת אחת משנת 2012 בגין החזקה ושימוש בסמים לצריכה עצמית בגינה הוטל עליו מאסר מותנה בלבד (סעיף 40א(11) לחוק).

מהתסקיר בעניינו עולה כי הינו רווק בן 27, חולה סכרת הנזקק להזרקת אינסולין מספר פעמים מידי יום, אשר נושא במרבית עול פרנסת אמו ואחיו, כפי שאף עולה מדברי אמו לשירות.

השירות התרשם כי הנאשם מטשטש את הבעייתיות הקיימת בהתנהגותו, מתקשה לבחון לעומק בחירותיו והתנהגותו, וממוקד ברצונו לסיים את ההליך המשפטי ולשוב לחיק משפחתו ומערך התעסוקתי.

בנסיבות אלה, הודה הנאשם במסגרת הסדר טיעון, ואף צירף את כל התיקים התלויים נגדו, ובכך חסך זמן שיפוטי רב ומשמעותי (סעיף 40א(6) לחוק).

מהתסקיר עולה כי את מעורבותו בסמים ייחס לקושי שחווה בהתמודדות עם אובדן אביו שנפטר לפני מספר שנים, ומעורבותו בתיק הנוכחי הינה בעטיים של לחץ ומשבר שחווה סביב הרעה במצבו הפיזי, כשהתקשה להכיל רגשותיו נוכח סירובה של אמו לתת לו כסף כיוון שחששה כי בכוונתו לקנות סמים.

הגם שהביע חרטה בפני השירות על כי פגע באמו ופגע ברכב דודו (סעיף 40א(4) לחוק), הנאשם התייחס לאירוע כחריג שלא מאפיין התנהגותו דרך כלל, הוא אינו תופס עצמו כאדם אלים, ושולל נזקקות טיפולית.

אף אמו תארה בשיחה עם השירות כי הנאשם אינו אלים, נוהג באופן מאופק ושקט וכי מדובר בהתנהגות חריגה מצדו, ואף הביעה רצון כי ישוב להתגורר בביתה והביעה דאגה למצבו.

על גורמי הסיכוי לשיקומו מנה השירות את גילו הצעיר, מעצרו הממושך הראשון והשלכותיו עליו כגורם מרתיע, ומחויבותו לפרנסת המשפחה.

על גורמי הסיכון להישנות התנהגות אלימה נמנים קשייו בהפעלת שיקול דעת במצבי משבר כשמופעל עליו לחץ חיצוני כקושי כלכלי, דפוסי התנהגות ילדותיים ואימפולסיביים, קשייו לעמוד במצבי פיתוי וסיכון לרבות בתחום הסמים, עברו הפלילי, ספק בדבר קשריו החברתיים עם חברה שולית, ועמדותיו השוללות כל נזקקות טיפולית.

בנסיבות אלה, החלטתי לכבד את הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, הגם שנוטה לקולא כאמור, בהיותו מאוזן וסביר, ומקיים את עקרון ההלימה בחוק.

במסגרת ההסדר צירף הנאשם את כל התיקים התלויים ועומדים בעניינו, תוך הטלת עונש מקל, ועל כן ניתנת לנאשם הזדמנות לשנות דרכיו, לעלות על דרך הישר ולנהל אורח חיים נורמטיבי, וכי המעצר והמאסר שהוטלו

עליו בתיק זה ישמשו גורם מרתיע דיים מפני הסתבכות נוספת בפלילים בעתיד.

לעניין הרכיב הכספי- אין חולק כי בנסיבות אלה יש להטיל על הנאשם פיצוי למתלוננים לאור הנזק שנגרם להם, ובהיות מעשיו מצויים ברף הבינוני של עבירות מסוג זה.

עם זאת, לאור המצוקה הכלכלית הנטענת כמו גם התרשמותי כי הנאשם נושא בעול מרכזי בפרנסת משפחתו חרף גילו הצעיר, ומצבו הבריאותי המורכב, איני ממצה עמו את הדין בקביעת שיעור הרכיבים הכספיים.

6. לפיכך- הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 10 חודשי מאסר בפועל -בניכוי ימי מעצרו מיום 16.10.14.
 - ב. מע"ת בן 10 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור על העבירות בהן והרשע
 - ג. קנס בסך 500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו- שישולם עד ליום 1.8.15.
 - ד. פיצוי לכל אחד מהמתלוננים - ר ת, צ ו, ש ל, ע ל, י מ, ולאגודת הסטודנטים במכללת אריאל בסך 500 ₪ כל אחד, ולמ א- בסך 2,500 ₪- וזאת עד ליום 1.7.15.
- הפיצוי למ א יקוזז מהפיקדון בסך 1,000 ₪ שבתיק, שיועבר לו באופן מיידי, ויתרתו תשולם עד ליום 1.7.15 כנ"ל.

7. זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ז אייר י"ז תשע"ה, 06 מאי 2015, במעמד הצדדים.